

Sygn. akt IX Cupr 688/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 marca 2013 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Śródmieścia we Wrocławiu IX Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: **SSR Monika Skibińska**

Protokolant: **Małgorzata Wąchała**

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2013 roku

we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **sp. z o.o. w W.**

przeciwko **B. Z.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego B. Z. na rzecz strony powodowej (...) sp. z o.o. w W. kwotę 2400,60 zł (dwa tysiące czterysta złotych sześćdziesiąt groszy);

II. zasądzoną w punkcie I wyroku kwotę rozkłada na dwadzieścia cztery raty, w tym dwadzieścia trzy raty po 100 zł i dwudziesta czwarta rata w wysokości 100,60 zł płatne miesięcznie do dnia dziesiątego każdego kolejnego miesiąca, poczynając od miesiąca następującego po miesiącu, w którym tenże wyrok się uprawomocni, z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat;

III. dalej idące powództwo oddała;

IV. nie obciąża pozwanego kosztami procesu na rzecz strony powodowej.

Sygn. akt. IX Cupr 688/12

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Sp. z o.o. w W. wniosła w elektronicznym postępowaniu upominawczym, o zasądzenie od pozwanego B. Z. kwoty 1.608 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi w następujący sposób:

- od kwoty 57 zł od dnia 06.01.2009. do dnia zapłaty;

- od kwoty 1,513 zł od dnia 06.05.2009r. do dnia zapłaty;

- od kwoty 38 zł od dnia 27.01.2009r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu.

Uzasadniając roszczenie strona powodowa wskazała, że zawarła z pozwanym umowę o świadczenie usług polegających na udostępnianiu kodowanych programów telewizyjnych oraz radiowych, z którego to tytułu pozwany zobowiązał się uiszczać miesięczne opłaty w terminach wskazanych w dokumentach płatniczych. Strona powodowa wskazała,

że pozwany nie wywiązał się z powyższego obowiązku, co stało się przyczyną rozwiązania umowy i naliczenia kary umownej. Wskazała też, że czynności negocjacyjne prowadzone z pozwanym nie przyniosły skutku.

Nakazem zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym z dnia 10.02.2012r. powództwo zostało uwzględnione w całości.

W sprzeciwie od powyższego nakazu zapłaty pozwany zaskarżył go w całości i wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania.

Przyznał, że zawarł ze stroną powodową umowę o świadczenie usług polegających na udostępnianiu kodowanych programów telewizyjnych oraz radiowych. Zarzucił jednak, że na jego adres zamieszkania strona powodowa nie skierowała nigdy żadnej korespondencji dotyczącej zawartej umowy, w tym faktur czy not obciążeniowych. Wskazał, że usługi świadczone były faktycznie na rzecz P. K., i na jego adres kierowana była przez stronę powodową korespondencja. Pozwany zarzucił, że nie miał wiedzy, że P. K. nie reguluje zobowiązań związanych z przedmiotową umową. Pozwany podniósł też zarzut przedawnienia roszczenia.

W związku ze skutecznym wniesieniem sprzeciwu, nakaz zapłaty utracił moc, a sprawa została przekazana do rozpoznania tut. Sądowi.

Na rozprawie w dniu 27.02.2013r. pozwany oświadczył, że wnosi o chociażby częściowe oddalenie powództwa oraz, że strona powodowa winna wezwać go do zapłaty na jego adres zamieszkania oraz, że nie miał świadomości istniejącego zadłużenia z tytułu umowy.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 16.11.2008r. strona powodowa zawarła z pozwanym B. Z. umowę o świadczenie usług, zgodnie z którą zobowiązany był świadczyć usługi polegające na udostępnianiu kodowanych programów telewizyjnych oraz radiowych, za które to usługi pozwany zobowiązał się uiszczać miesięczne opłaty w terminach wskazanych w dokumentach płatności, wystawionych zgodnie z regulaminem świadczenia usług oraz cennikiem. Pozwanemu został udostępniony dekodery.

Jako adres do korespondencji w treści umowy pozwany wskazał S., ul. (...).

Okoliczności bezsporne

Pozwany oświadczył w treści umowy, że zapoznał się i zaakceptował treść Regulaminu świadczenia usług przez (...) oraz Cennika.

Abonent zobowiązał się regulować opłaty w terminach określonych w dokumentach rozliczeniowych określonych przez (...), wskazanych w dokumentach płatniczych.

W przypadku nieotrzymania dokumentu płatniczego, abonent zobowiązał się do uregulowania opłaty do końca miesiąca kalendarzowego, w którym nie otrzymał dokumentu płatniczego. (rozd. VII ust. 1. Regulaminu). Opłaty za abonament naliczane są za okres rozliczeniowy z góry (Rozdz. VII ust. 4).

W przypadku wcześniejszego rozwiązania przez abonenta lub wcześniejszego rozwiązania z przyczyn uzasadniających wcześniejsze rozwiązanie, a leżących po stronie abonenta, umowy zawartej na czas oznaczony, abonent zobowiązany jest do zapłaty na rzecz (...)kwoty kary w wysokości udzielonej ulgi. (rozd. II pkt 9. Warunków Promocji)

Dowód: Umowa o świadczenie usług nr (...) z dnia 16.11.2008r. k. 40

Regulamin świadczenia usług k. 44-45;

Cennik k.42-43

Warunki promocji „(...)” k. 41

W dniu 19.12.2008r. strona powodowa wystawiła dokument sprzedaży nr (...) na kwotę 57 zł.

W dniu 04.01.2009r. strona powodowa wystawiła dokument sprzedaży nr (...) na kwotę 95 zł.

Dokumenty te zostały wysłane na adres: (...) m. 2, (...)-(...) S.. Pozwany nie otrzymał dokumentów rozliczeniowych.

Dowód: dokument sprzedaży nr (...) z 19.12.2008r. k. 37;

dokument sprzedaży nr (...) z 04.01.2009r. k. 38;

przesłuchanie pozwanego k. 74-75 ;

W dniu 21.04.2009r. strona powodowa wystawiła notę obciążeniową nr (...) /o na kwotę 1.608,00 zł, która została wysłana na adres: (...)m(...), (...)-(...) S.. Pozwany nie otrzymał noty obciążeniowej. Na kwotę 1.608 zł składała się:

- kara za zagubienie dekodera - 1000 zł;
- kara za tytułu wcześniejszego rozwiązania umowy - 200 zł;
- kara za zerwanie umowy, obniżona aktywacja 61, dekodery A - 61 zł;
- kara za zerwanie umowy z promocją na pakietach „(...)” -252 zł

Dowód: nota obciążeniowa nr (...) /o k. 39;

Pozwany nie otrzymał dokumentów rozliczeniowych oraz noty obciążeniowej. Umowę zawarł dla kolegi, który mieszkał w S.ul. (...)i korzystał z usługi. Pozwany nigdy nie mieszkał przy ul. (...)m(...). Pozwany nie ma wiedzy co stało się z dekoderym strony powodowej.

Pozwany jest zatrudniony na stanowisku mechanika samochodowego na pół etatu z wynagrodzeniem 550 zł. Pozwany prowadzi wspólne gospodarstwo domowe z matką, która uzyskuje dochody w wysokości 1800 zł netto.

Dowód: przesłuchanie pozwanego k. 74-75

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości w zakresie należności głównej oraz częściowo w zakresie odsetek.

Pozwany B. Z. ostatecznie nie kwestionował istnienia roszczenia strony powodowej, jak również wysokości żądanej kwoty, potwierdzonej dodatkowo dokumentami rozliczeniowymi. Podnosił jedynie, że strona powodowa winna wezwać go do zapłaty na adres do doręczeń wskazany w treści umowy, a błędne doręczenie skutkowało brakiem świadomości co do istnienia zadłużenia.

Pozwany podniósł też zarzut przedawnienia roszczenia. Zarzut ten nie był jednak skuteczny. Zgodnie z art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Wątpliwości nie budzi, że roszczenie dochodzone przez stronę powodową, ma charakter roszczenia okresowego i jako takie – przedawnia się z upływem lat trzech.

Z dokumentów rozliczeniowych oraz przesłuchania pozwanego wynika jednak, że strona powodowa kierowała je na błędny adres – inny niż wskazany w treści umowy przez pozwanego. Niewątpliwie pozwany nie otrzymał żadnego z dokumentów rozliczeniowych strony powodowej. Sposób płatności w takiej sytuacji przewidywał jednak regulamin stanowiący integralną część podpisanej przez pozwanego umowy, z którego treścią pozwany - jak przyznał

- zapoznał się i którego treść zaakceptował. Zgodnie z jego zapisami w przypadku niedoręczenia abonentowi dokumentów rozliczeniowych obowiązany jest on dokonać wpłaty do końca miesiąca rozliczeniowego. (rodz. VII ust. 1. Regulaminu). Bieg terminu przedawnienia dla roszczeń strony powodowej rozpoczął się więc z dniem jego wymagalności, którym w przypadku niedoręczenia dokumentów rozliczeniowych był ostatni dzień każdego miesiąca, w którym winna zostać dokonana wpłata. Najdawniejszy z nich wystawiony w dniu 19.12.2008r., płatny był 05.01.2009r. Stąd też pozwany obowiązany był do dokonania zapłaty w dniu 31.01.2009r. Analogicznie, w przypadku dokumentu rozliczeniowego z 04.01.2009r. – pozwany obowiązany był do zapłaty 31.01.2009r. oraz dokumentu z 21.04.2009r. – w dniu 30.05.2009r. Strona powodowa wniosła pozew do Sądu Rejonowego w Lublinie 30.12.2011r., w tym dniu, zgodnie z treścią art. 123 § 1 pkt 1. k.c. uległ przerwaniu bieg terminu przedawnienia roszczenia. Reasumując, roszczenie strony powodowej wbrew twierdzeniu pozwanego nie uległo przedawnieniu.

W związku z faktem, że bezspornym pozostawało zaciągnięcie przez pozwanego przedmiotowego zobowiązania, winien on je spełnić zgodnie z jego treścią ustaloną przez strony (art. 354 k.c.). Nadto, obowiązany był do zachowania należytej staranności w jego wykonaniu.(art. 355 k.c.). Dla oceny zasadności roszczenia strony powodowej bez znaczenia pozostaje więc, z jakim przeznaczeniem pozwany zawierał umowę o dostawę usług strony powodowej i kto był faktycznym odbiorcą tych usług, oraz czy miał świadomość istniejącego zadłużenia. Dłużnikiem niewątpliwie pozostaje sam pozwany, stąd przejawem staranności działania z jego strony było dbanie o należyte wywiązywanie się z zobowiązań umownych, bez względu na to, kto faktycznie był odbiorcą świadczonych usług. Wpływu na powyższą okoliczność nie ma też brak prawidłowego doręczenia mu dokumentów rozliczeniowych.

W świetle powyższego stwierdzić należało, iż na pozwanym ciążył obowiązek uiszczenia na rzecz strony powodowej opłat z tytułu świadczonych przez nią usług. Mając to na uwadze Sąd zasądził na rzecz strony powodowej kwotę żadaną pozewem tj. 1.608 zł. zł oraz skapitalizowane odsetki od kwot wskazanych w pozwie za okres:

- od kwoty 57 zł od dnia 31.01.2009r. do dnia 06.03.2013r. – tj. 30,40 zł
- od kwoty 38 zł od dnia 31.01.2009r. do dnia 06.03.2013r. – tj. 20,20 zł
- od kwoty 1513 zł od dnia 30.05.2009r. od dnia 06.03.2013r. – tj. 742,00 zł

Łącznie Sąd zasądził od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 2400,60 zł.

Biorąc pod uwagę trudną sytuację majątkową pozwanego Sąd uznał, że zachodzą szczególne okoliczności uzasadniające skorzystanie z tzw. moratorium sędziowskiego. Jednorazowe spełnienie zasądzzonego świadczenia byłoby dla pozwanego niemożliwe do wykonania i narażałoby go na niepowetowane szkody. Z tego też względu na podstawie art. 320 k.p.c. Sąd rozłożył zasądzone świadczenie na 24 miesięcznych rat, w tym 23 raty po 100 zł i ostatnia rata w kwocie 100,60 zł ustalając płatność każdej z nich do dziesiątego dnia każdego miesiąca, wraz z odsetkami ustawowymi w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat.

Kapitalizację i zapłatę odsetek ustawowych od należności głównej uzasadnia treść art. 481 §1 i § 2 k.c. Rozkładając świadczenie pieniężne na raty Sąd nie mógł odmówić przyznania wierzycielowi żądanych odsetek za okres do dnia wydania wyroku. Rozłożenie zasądzzonego świadczenia na raty ma ten skutek, że wierzycielowi nie przysługują odsetki od ratalnych świadczeń od daty wyroku do daty płatności poszczególnych rat (zob. uchwała 7 sędziów SN z 22.09.1971r., III PZP 11/70, OSNCP 1971, nr 4, poz. 61).

Orzeczenie o kosztach ma podstawę w art. 102 k.p.c., zgodnie z którym w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. W ocenie Sądu takie okoliczności w niniejszej sprawie zaszły.